

„Až k Betánii?“

Suspírium: „Muži galilejskí, čo stojíte a hľadíte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.“ (Sk 1,11) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 428. 1-4. verše: „Ó, sväté nebo, blaženosti ríša ...“

Vzdych: „A ja, keď budem vyzdvihnutý zo zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“ (Jn 12,32) Amen.

Modlitba

Ďakujeme Ti Pane náš nebeský, že Ty nič nechceš stratiť, čo Ti bolo zverené. Drahý Ježiš Kristus, Ty každého z nás bez výnimky chceš uložiť do bezpečia. Vyznávame Ti, že my sami sa nevieme o seba postarať. Tvoja pomoc je potrebná k večnému životu. Tvoja milosť je žiadajúca tam, kde niet pomoci biednemu človeku. Cítíme sa opustení, cítíme sa bezbranní a bezradní. Cítíme sa osamelí. Sme ťažkopádni v myslení a v konaní. Milostivý a láskavý Bože, odpusť nám naše viny, a daj, aby sme od všetkého opustili, čo neprichádza od Teba, a všetko prijali z Tvojej ruky tak, ako jedinu nádej, ako osožnú vieru a ako nápomocnú silu. Drahý Kristus, ktorý sedíš po pravici Otca všemohúceho, vieme, že Tvoje miesto je tam, ale pomôž nám, aby aj v tento sviatočný čas nám svietila Tvoja доброта a Tvoja krása v našich srdciach. Veríme, že si prítomný v našom chráme, a pomôžeš prekonať tú vzdialenosť prostredníctvom Ducha Svätého a Tvojho životaplného Slova, ktorá je medzi nebom a zemou. Vrúcne Ťa prosíme, uisti nás, že my sme Tvoji, a Ty si náš. Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 24,50-53

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Evanjeliu podľa Lukáša v dvadsiatej štvrtej kapitole od päťdesiateho po päťdesiaty tretí verš nasledovne:

„Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. Keď ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme, chválili a velebili Boha.“

**Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie
v Pánu Ježišovi!**

Von až k Betánii. Od Jeruzalema až po Betániu to boli tri kilometre. Pamätáme si ešte: Z Betánie šiel do Jeruzalema ako očakávaný Mesiáš, a teraz sa

obrátí. On vedie svojich. Von z Jeruzalema. Von až k Betánii, ktorá sa nachádzala pri Olivovej hore. Bola to vzdialenosť sobotnej cesty. Túto vzdialenosť medzi Jeruzalemom a Betániou už viackrát prekonal. Túto cestu učeníci by zvládli aj so zavretými očami. Dlhá, ale pre nich známa cesta. Betánia: mesto plné Ježišových učeníkov, ale merateľná cesta. Žiadne iné miesto by nebolo vhodnejšie pre Ježišov odchod.

Drahý brat, milá cesta! Keď ňa vedie Ježiš, každá vzdialenosť pre Teba bude merateľná. Nie v kilometroch, nie v dĺžke, v šírke a vo výške, ale v добрote Božej. Ja nepoznám tvoje vzdialenosti, ale nech aj Teba vedie dobrý Pastier, životom, ktorý Ti predurčil. Učeníka vždy vedie Jeho majster. Učeníka kresťana vždy vedie Ježiš. Kto nás vedie na tejto zemi? Náš Spasiteľ či bol na zemi, a či je v nebesách, je jedno, ale viesť nás má živý Kristus, lebo „múdrose, ktorá prichádza zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovná, vlúdna, ústretová, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, bez predsudkov a bez pokrytectva.“ (Jk 3,17)

Nakoniec Lukáš jedným slovesom opisuje Ježišovo nanebovstúpenie: „vzdialil sa.“ Ježiš sa vzdiali. Už nie je tu. Každý z nás sa bojí vzdialenosti. Vidieť v očiach smútok, keď rodičia hovoria o svojich deťoch: „naše deti sú od nás vzdialené stovky až tisícky kilometrov.“ Vidieť v očiach ustarostenosť, keď manžel alebo manželka hovorí o chladnom správaní sa družky alebo druha.

Ježiš však aj dnes nás uisťuje: „Neboj sa vzdialenosti, ktorá je medzi nami, drahý učeník, ale radosťou pokľakni, a uctievaj ma ako osobného Spasiteľa.“ Radosťou sa klanaj Ježišovi. Nebáť sa toho, že Ježiš nie je fyzicky s nami. Nebáť sa, ale mať uistenie o tom, že my kam sa chystáme. Áno, bojíme sa výšok. Máme rôznorodé fóbie, ale Ježiš všetky vzdialenosti prekonal. Tento deň, nanebovstúpenie Pána, je uistením toho, že s Ním aj my tieto vzdialenosti prekonáme. Táto vzdialenosť síce nie je merateľná v kilometroch, ale láskou Božou, ktorá nám ju zaručí. Vzdialenosti, ktoré prekoná len Božia láska. Vzdialenosti, ktoré prekoná iba Božia добрota. Vzdialenosti, ktoré prekoná len všemohúci Boh prostredníctvom svojej

milosrdnosti. Zver sa do opatery Božej, drahá sestra a milý brat, a povzbudzuj sa v tento deň Pavlovými slovami: „Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“ (R 8,38-39)

Si presvedčený, si uistená, že nič Ťa nemôže oddeliť od Ježiša Krista? Opri sa o Jakobové slová a opakuj si ich každý deň vo svojej komôrke, keď sa modlíš: „Každý dobrý údel a každý dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny.“ (Jk 1,17)

Vzdialenosť, ktorú Ježiš prekonal je Lukášom zachytená v Skutkoch apoštolov: „bol vzatý do neba“ (Sk 1,2) Nie je to však krajná zdržanlivosť, o ktorej píše Lukáš ešte v evanjeliu, keď zmizol z očí svojich učeníkov (viď. Lk 24,31), ale záver všetkých zjavení Vzkrieseného. Boh je tým, kto berie svojho Syna do neba. Do oblasti zjavnej prítomnosti Boha. Naplňali sa jeho dni, a bol povýšený. Prišiel deň D. Učeníci si mysleli, že Ježišova cesta bude trvať von až k Betánii, ale náš nebeský Otec sa rozhodol inak: „Hore až do neba.“ Von z tohto sveta. Na miesto, kde sú a budú žiť s Ním Jeho učeníci.

Ježišovo miesto i naše miesto je garantované Bohom. My, pútnici sveta poznáme všetko. Tam, kde je aj On, budeme i my. Ale čo dovtedy? Ako budeme putovať? Bez Neho? S Ním? Ale ako? Učeníci vedeli, kde je ich miesto. Stále boli v chráme. V chráme, kde sa vyobrazovala Božia sláva. Tá sláva, ktorá pochádza z hora. Tá sláva, ktorá nie je z tohto sveta. Tá sláva, ktorá má pôvod v nebesách.

Ten, kto je stále v chráme, nepozera na vzdialenosti vôkol seba, ale hľadá na Toho, kto zoskupil svoje deti. Vie, že komu sa má zveriť. Vie, kto sa O neho i celú jeho rodinu postará. Stále byť v chráme, znamená znášať sa na krídlach modlitby, nielen v hodine modlitby, ale po celý čas. Stále byť v chráme, znamená stále myslieť na Povýšeného Krista, ktorý aj mňa povýšil a nie hocijako, ale svojou smrťou, svojim zmŕtvýchvstaním, a svojim nanebovstúpením. Stále. Naučme sa

to slovíčko, a nikdy nebudeme bez Kristovej pomoci. Budeme stále putovať s Jeho požehnaním. Naučme sa, my spoločne, drahý Bratislavčania. Stále byť v chráme. Stále velebiť Boha. Stále chváliť Pána. Táto ustavičnosť a pripravenosť nám zaručí to, že budeme len Jeho učeníci.

V tento sviatočný čas konajme to, čo učeníci radosťou vykonávali. „Jasavým hlasom to oznamujte a hlásajte, roznesť to až do končín zeme, hovorte: „Hospodin vykúpil svojho služobníka Jákoba.“ (Iz 48,20), lebo naša púť nevedie až k Betánii, ale osobne až k Nemu, do neba. Či veríš tomu? Amen.

Modlitba:

„No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.“ (Jn 14,26)

„Či nie je Efrajim mojím drahým synom alebo roztomilým dieťaťom? Kedykoľvek hovorím proti nemu, musím si ho pripomínať, preto sa moje vnútro kvôli nemu chveje, musím sa nad ním zmilovať,“ znie výrok Hospodina.“ (Jer 31,20)

„Ešte bol ďaleko, keď ho otec zbadal. Zľutoval sa nad ním, pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho.“ (Lk 15,20b)

„Spravodlivý pozná právo bedárov.“ (Prís 29,7)

„Veď Boh nie je nespravodlivý, že by zabudol na vaše dielo a na lásku, ktorú ste prejavili jeho menu, keď ste slúžili a ešte slúžite svätým.“ (Žid 6,10)

Modlitba Pánova

Ofera: „Ale Zachej povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dávam chudobným a ak som niekoho v niečom oklamal, vrátim to štvornásobne.“ (Lk 19,8)

Požehnanie: „Ale vy, milovaní, budujte sami seba svojou presväťou vierou a modlite sa v Duchu Svätom. Udržujte sa v Božej láske a očakávajte milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista pre večný život.“ (Júd 20-21)

Záverečná pieseň Chválospev č. 432: „Sláva Bohu na nebi...“